

borkovanský občasník

Ročník 2011/4

O ČEM JSOU VÁNOCE?

O čem vlastně jsou Vánoce? Asi jak pro koho. Jestli jen o odpočinku od práce, tak to letos moc slavné nebude. Štědrý den je v sobotu, a každá sobota je volná. Narození Páně, 1. svátek vánoční je v neděli, takže jedině Štěpán v pondělí prodlužuje běžný víkend. Ten odpočinek samozřejmě člověk potřebuje a zaslouží si ho. My žijeme v oblasti sedmidenního uspořádání týdne. I biblická zpráva o stvoření světa podotýká, že Hospodin sedmého dne přestal konat veškeré své stvořitelské dílo. Může se to zdát popravdě úsměvné, ale jen pro toho, kdo neví, že tato zpráva není popisem v našem slova smyslu, tedy jakousi reportáží z počátku dějin. Bible o tomto nechce takovým způsobem vypovídat, podává jen náboženské pravdy, byť třeba v takovémto obalu. Bůh tam tedy jen dává člověku příklad, aby sedmého dne taky odpočíval.

Vánoce naopak mohou být a jsou pro mnohé, zvláště pro hospodyňky dobou největšího shonu a pracovního vytížení. Na nich stojí nejvíce příprava štědrovečerní večeře, pečení cukroví, to už většinou v celém adventu, úklid a jiné nezbytnosti, jako třeba praní záclon. Bez toho by mohly být Vánoce v jejich pojetí skoro neplatné. Takže se nedivme, když si takový člověk po Vánocích konečně oddechne, že už to má všechno za sebou.

Relativně nejlépe jsou na tom děti. Ne že by děvčátka od určitého věku mamince při všem nepomáhala. Ale děti se oprávněně na Vánoce těší a umí to tak, že jim my dospělí můžeme závidět. Děti

mají smysl pro tajemno, i třeba jen v přirozené rovině, když ty větší musejí vymýšlet skryš pro dárečky, aby je nikdo, ale opravdu nikdo neobjevil. A co asi dostanou pod stromeček? To je také sladké, natěšené tajemství. Dětské prožívání Vánoc, to je radost, nadšení, vděčnost, láska. A dětská dušička usíná v peřinkách štěstí.

A o čem jsou Vánoce pro nás křesťany? Stále je nás ještě dost, přestože většina žije mimo společenství své církve, které už je pro nás počátkem společenství věčného života. Křesťan si v adventu znovu prožívá starozákonní dějiny spásy, zvláště výroky proroků o příchodu Mesiáše. Už máme reflexi toho, jak se jejich slova naplnila na Synu Božím a synu Panny. Křesťan se pochopitelně nevyhne všemu tomu výše zmíněnému, ale neměl by to přehánět. Vždyť prokazovat lásku svému bližnímu je záležitostí celého roku a nejen sezóně. Křesťan se o Vánocích snaží prožívat radost z toho, že může spolu s narozením Krista prožívat své duchovní znovuzrození. Křesťan sice stárne jako každý jiný, ale duchovně zůstává Božím dítětem. Apoštol Pavel, velký optimista, který pro Krista po svém obrácení nasadil svůj život a mnoho vytrpěl, to vyjádřil slovy, že tělo nám sice chátrá, stárne, ale duše se zmlazuje stále znova. A o tom jsou Vánoce pro nás křesťany.

Přeji Vám všem, milí čtenáři, ať už se zařadíte či nezařadíte do některé výše uvedené kategorie, aby Vám Vánoce přinesly do srdce radost a pokoj a posílily Vaši ochotu a odhodlanost angažovat se celoročně v opravdové, nezištné a sloužící LÁSCE.

František Trtílek

Slovo starosty

Vzpomínám si, že v jednom ze svých rozhovorů zesnulý prezident Václav Havel uváděl, jak stále těžší je pro něj psát prezidentské novoroční projevy. Jak těžké je psát nově, poutavě, vyváženě, a to vše při vědomí, že na tento projev se opravdu čeká, že má v naší zemi letitou tradici a ohromnou sledovanost.

I pro mě je stále těžší psát své „Slovo starosty“, a to o sobě rozhodně nemohu říci, že bych byl alespoň z půlky mistrem slova, jakým on nepochybně byl. Nemohu přece do předvánočního vydání zpravodaje psát o nedoplatcích za popelnice, o krádežích dřeva nebo o kontejneru, který je neustále plný něčeho, co do něj rozhodně nepatří.

Stejně nepatřičné mi připadá, aby se článek vedl v oslavném duchu. Aby vyjmenovával, co všechno se nám podařilo „zadministrovat“, vybudovat, kolik miliónů jsme z různých zdrojů získali. Na všechna tato témata je dost času ve dnech všedních, nikoliv svátečních.

Mohl bych si možná dovolit napsat tento článek osobněji, než bývá zvykem. Konec konců je to přece moje slovo. Začít bych mohl třeba povzdechem, jak rychle ten čas letí. Na tento fakt si stěžuje kde kdo, ale pro mě to letos byl opravdový úprk. Snažil jsem se neustále pracovat na více projektech najednou, abych co možná nejvíce zvýšil pravděpodobnost, že se alespoň něco podaří. Teď už vím, že se podařilo, jen pocit opravdového uspokojení se nějak ne a ne dostavit. Získáním nezbytných finančních prostředků na realizaci našich plánů totiž nic nekončí, ale naopak teprve začíná. S každým podpořeným projektem přibývá práce. Udělat chybu či nestihnout termín nepřipadá v úvahu. V sázce je mnoho. Mnoho peněz, ale také důvěra občanů a lidí, kteří mně pomáhali a, jak doufám, budou pomáhat i nadále.

Když jsem před více než rokem kandidoval do funkce starosty, domníval jsem se, že mám celkem jasnou představu o tom, co tato práce obnáší. Slovo celkem je přesné. Zbývá totiž ještě dost prostoru na věci, o kterých jsem měl jiné představy a názor na ně měním až za pochodu. Nikdy mě například nepřestane udivovat, kolik střetů s lidskou hloupostí musí starosta absolvovat. Jak často musí vyslechnout názory a rady od lidí, kteří evidentně nemají ani nejmenší znalost dané problematiky, ale o to větší potřebu se k tématu vyjadřovat. Překvapivě

je, kolik občanů se neustále snaží běžné i závažnější problémy všedního žití v obci naložit na záda starostovi v alibistické představě, že on to za ně vyřeší. Především starší generace si starostu obce neustále plete s předsedou MNV. Ptají se často: „Starosto, proč to či ono nezakážeš?“ Odpověď je jednoduchá, já nejsem všemocný předseda MNV, nebo dokonce ONV. Jen tak z hlavy si nedokážu vzpomenout ani na jedinou pravomoc, která by mě opravňovala vydávat jakékoliv zákazy. Vyhlášky, které upravují některé oblasti života v obci, nevydává starosta, ale obecní zastupitelstvo. Navíc jsem hluboce přesvědčen, že zákaz či nařízení je až tím skutečně posledním možným řešením v celé řadě jiných opatření, jež případnému zakazu musí předcházet. Uvedu příklad. V naší obci již řadu let platí zákaz parkování mimo komunikace, na veřejném prostranství, zejména pak na travnatých plochách. Kde ale mají motoristé parkovat, když vzhledem k hustotě zástavby v některých částech obce prostě jinou možnost nemají? Dle mého soudu by bylo nevhodné požadovat sankce za přestupky, kterým se vzhledem k okolnostem objektivně nedá vyhnout. Zdá se mi lepší vybudovat na vhodných místech zpevněná parkovací stání a sankce požadovat až v případě, že je motoristé nebudou využívat. Nebudeme rozdávat pokuty za to, že někdo vysype do polí shrabané listí. Nejdříve spustíme obecní kompostárnu – dáme lidem alternativu – a teprve potom začneme vymáhat dodržování zavedených pravidel. Starosta musí pracovat pro lidi. Rozdávání pokut není práce pro lidi, ale proti lidem. Na sankce musí dojít až v případě, že přestupce porušuje pravidla, přestože nemusí.

Domníváte se snad, že by věci pomohlo, kdyby starosta vyhlášoval obecním rozhlasem zákaz za zákazem? Nepomohlo! Možná by ale stačilo, kdyby se všichni začali řídit rozumem a citem, tím co je učila maminka a přidali k tomu Desatero. To by pomohlo!

Je to nekonečný boj s lidskou hloupostí, lhostejností a bezohledností. Nedá se vyhrát, ale nikdy se nesmí přestat bojovat. Vám všem, kteří to cítí podobně jako já, přeji, abyste alespoň po dobu nadcházejících svátků mohli užívat krátkého příměří v tomto zápase a načerpali nové síly do dalších šarvátek. Přeji Vám klidné a příjemné prožití vánočních svátků v přítomnosti všech, které máte rádi a kteří mají rádi Vás.

Radek Valenta

Malá inspirace na nadcházející prázdniny Provoz kluziště Dambořice o svátcích a prázdninách

23.12.	10.00-12.00	14.30-17.00	
24.12.	10.00-12.00		
26.12.	10.00-12.00	14.30-17.00	
27.12.	10.00-12.00	14.30-17.00	
28.12.	10.00-12.00	14.30-17.00	17.45-19.15
29.12.	10.00-12.00	14.30-17.00	
30.12.	10.00-12.00	14.30-17.00	
31.12.	10.00-14.00		
02.01.	10.00-12.00	14.30-17.00	

Vstupné je 15,- Kč. K dispozici je občerstvení a vytápěné šatny, takže neseďte pořád u televize.